

ПРЕС КЛИПИНГ

19 . март 2018.

НАСЛОВИ

МЕРЕ ЗА ПОВЕЋАЊЕ НАТАЛИТЕТА: У Русији 3.000 евра за прво дете, у Србији 30.000 евра за треће и четврто (стр.3)

Брнабић: Постоје три мере за подстицање рађања, раст плата и пензија реалан ове године(стр.4)

Саша Петровић, запослени у фирми Инех Плус, не може да отвори боловање због неуплаћених доприноса(стр.5)

Слога: Власт не разуме суштину наталитета(стр.7)

Какве олакшице може да донесе закон о социјалном предузетништву(стр.7)

Деценије које су појеле текстилну индустрију у Бачкој Паланци(стр.8)

МЕРЕ ЗА ПОВЕЋАЊЕ НАТАЛИТЕТА: У Русији 3.000 евра за прво дете, у Србији 30.000 евра за треће и четврто

Извор: Танјуг

Рускиње ће од 1. јануара ове године за прворођенче добити од државе укупно нешто мање од 3.000 евра, док ће у Србији мајке трећег и четвртог детета добити десет пута више, односно нешто мање од 30.000 евра

Рускиње ће од 1. јануара ове године за прворођенче добити од државе укупно нешто мање од 3.000 евра, док ће у Србији мајке трећег и четвртог детета добити десет пута више, односно нешто мање од 30.000 евра.

Реч је, у обе државе, о настојању власти да зауставе пад наталитета и поправе демографску слику, коју је, у случају Србије, председник Александар Вучић дефинисао као поражавајућу.

У складу с тим - и више него стимулативне мере, односно финансијска подршка државе, која је значајно већа не само од оне у Русији, већ и у земљама у нашем окружењу.

Свака мајка у Србији за прво дете, како је саопштио председник Вучић, добиће једнократно 100.000 динара, за друго дете 10.000 динара месечно две године, за треће 12.000 и за четврто 18.000 динара месечно током десет година.

Српску државу ће то коштати у прво време око 12 милиона евра.

Руска влада доделила је крајем новембра прошле године 2.4 милијарде долара програму за стимулисање рађања, према којем ће Рускиње од почетка ове године за прво дете добијати 18 месеци по 180 долара.

То се, међутим, неће односити на све, него на породице чији приход није већи од једне и по просечне зараде.

Поред тога, до 2021. године биће задржан постојећи систем по коме мајке добијају једнократну помоћ од 453.000 рубаља за друго дете и наредну децу.

Русија, у којој живи 146.9 милиона људи, "изгубила" је више од пет милиона људи у периоду од распада Совјетског Савеза до 2018. године.

У региону такође настоје да поправе демографску слику.

У Црној Гори је законом предвиђена накнада мајкама троје или више деце у висини од 264 евра месечно.

Право на накнаду стиче жена која роди троје деце и оствари најмање 25 година радног стажа, односно жена која роди четворо или више деце и оствари најмање 15 година радног стажа.

Међутим, то се право не може користити за време трајања радног односа и искључује могућност истовременог коришћења права на пензију.

По црногорском закону, жена која роди троје или више деце, а која се налази на евиденцији Завода за запошљавање најмање 15 година, има право на месечну накнаду у висини од 144 евра.

Што се тиче Хрватске, откако је град Загреб увео пројекат родитеља одгајатеља, којим се родитељима троје и више деце омогућује останак код куће, уз накнаду, за ту се меру пријавило око 3.000 родитеља, а позитивно је решено око 2.500 захтева.

Накнада износи око 3.800 куна месечно. Када се томе дода помоћ за опрему новорођеног ђетета, те повраћај пореза, максимална накнада је 6.055 куна.

Рађање од ове године почиње да стимулише и Република Српска, која уводи накнаду од 405 КМ за породиље, односно у висини минималне плате.

То значи да ће све незапослене породиље примати месечну накнаду у висини од 405 КМ у трајању од 12, односно 18 месеци за треће дете.

Циљ ове владине мере је да се смањи разлика између запослених и незапослених породиља и да незапослене породиље примају одређену финансијску помоћ током периода за који се запослене породиље налазе на плаћеном породиљском боловању.

Влада РС већ обезбеђује новчану помоћ у износу од 250 КМ за опрему за новорођенче свим породиљима, матерински додатак за незапослене породиље, једнократну помоћ за треће и четврто дете у износу од 600 КМ за треће и 450 КМ за четврто дете, те дечји додатак и друге мере у оквиру подршке породици.

Брнабић: Постоје три мере за подстицање рађања, раст плата и пензија реалан ове године

Извор: Танјуг

- Имамо одличне показатеље и раст плата и пензија је апсолутно реалан ове године - изјавила је синоћ премијерка Србије Ана Брнабић за РТС.

Брнабић очекује да раст БДП-а буде 3,5 одсто и наводи да су већи привредни раст, повећање плата и пензија циљеви и новог програма "чуваркућа", који се предвиђа са ММФ-ом. Она је додала да ће наредни састанак делегације Србије с ММФ-ом бити одржан од 20. до 22. априлу Вашингтону.

- Тамо ће бити министар финансија Душан Вујовић и гувернерка Народне банке Србије Јоргованка Табаковић. Онда ће они посетити Београд средином маја, када треба да финализујемо тај догвоор, да би у јулу ишли на одбор ММФ и надам се потписали овај аранжман - рекла је Брнабић.

На питање на колико би потписали аранжман, она је рекла да се размишља да ли на две или три године.

- Ја сам пре за аранжман на три године, али то ћемо договорити средином маја - рекла је Брнабић.

Она је додала да би нови аранжман "чуваркућа" подразумевао углавом савете, а мање контролу.

- Добро је да имамо ту врсту неког контролног механизма, који даје доста добар правац и размишљања инвеститорима - рекла је Брнабић.

Брнабић је нагласила да су договорени главни циљеви новог програма "чуваркуће" - први је већи привредни раст, а други веће плате и већа примања за грађане Србије. Истиче да је реално да дође до раста плата и пензија ове године, јер су, каже, показатељи одлични.

- Мислим да је апсолутно реалан раст ове године. Ми у овом тренутку имамо одличне показатеље и БДП од 4, 2 одсто у јануару. Ја сад очекујем податке за фебруар, поред тога имамо суфицит у буџету, јавни дуг и даље пада, сада нешто мало више од 57 одсто - рекла је она.

Додала је да очекује и уплату за концесију за Аеродром "Никола Тесла".

- Очекујем доста повољну слику БДП-а, станоградњу за безбедносне стурктуре, где имамо доста добар помак. Надам се да ће се постићи раст који је планиран од 3,5 одсто, ако буде више - тим боље, али циљ је да у будућности буде четири одсто и виши - рекла је Брнабић.

Истиче да са оптимизмом гледа на наредну недељу.

- Испред нас је важна недеља. Двадесетог марта отвара се прва дигитална фарма у региону, Србија ће у томе бити лидер, потписивање са концесионаром за аеродром и почетак решавања питања за Агрокор - навела је Брнабић.

"Три мере за подстицање рађања"

Премијерка Србије Ана Брнабић рекла је да мере за подстицање рађања подразумевају три ствари: финансијску подршку, пројекат е-беба којим се уклањају административне препреке за родитеље, и усклађивање рада и родитељства.

- Такође ће бити установљена награда за компаније које најбоље усклађују рад и родитељство - најавила је Брнабић гостујући у Дневнику РТС-а.

Брнабић сматра да је јучерашње обраћање председника Србије Александра Вучића о популационој политици и мерама за подстицање рађања било најзначајније до сада.

- То је тема од националног значаја. Драго ми је што је на њу председник скренуо пажњу. Влада је у петак усвојила Стратегију за подстицање рађања, а сада радимо на акционом плану - навела је Брнабић.

Акционим планом су, како је навела, предвиђене три важне ствари:

- Прво је финансијска подршка и то је председник представио јуче. Друга ствар је - е беба "Беба добродошла на свет", којом ће бити отклоњење све административне препреке за родитеље новорођене деце, где је то могуће - навела је премијерка прецизирајући да то треба да заживи у свим породициштима до краја септембра.

Трећа ствар је, како је навела, усклађивање рада и родитељства. Она је приметила да је наш Закон о раду јако добар и у томе је доста либералан, али да се у пракси не примењује.

- Драго ми је што је апел председника био усмерен и на компаније - како да се односе према женама које су на трудничком или породилском боловању. Важно је да смо разговарали са Привредном комором Србије и САНУ, да установимо награду за компанију која најбоље усклађује рад и родитељство, како бисмо другима показали примере како се то ради - рекла је Брнабићева.

Упитана зашто није присуствовала јучерашњој конференцији председника, премијерка је рекла да за тим није било потребе и да је било важно да се председник обрати јавности.

- Било је јако важно да се председник обрати јер то није политичко питање, већ од националног значаја - истакла је премијерка и подсетила да је Вучић док је био премијер формирао Национални савет који на његову иницијативу и даље функционише у влади.

Брнабићева је оценила и да је питање демографске политике оно питање питање којим и треба да се бави председник и да даје темпо том процесу.

Саша Петровић, запослени у фирми Инех Плус, не може да отвори боловање због неуплаћених доприноса

Ради повређен из страха од губитка посла

Иако је пре месец дана доживео веома незгодну и болну повреду колена Саша Петровић, запослен као радник обезбеђења у Инех Плусу, није могао да отвори боловање јер, како тврди, фирма није уплатила доприносе за здравствено осигурање. – Повредио сам се још 18. фебруара. Бол је постајао све интензивнији те сам одлучио да се обратим свом лекару како бих отворио боловање. Као раднику обезбеђења повреда колена ми веома отежава посао којим се бавим те сам због тога хтео поштеду како би се у потпуности опоравио и у потпуности био спреман за

свакодневне радне активности. Међутим, доктор ме је обавестио да не може да ми отвори боловање зато што ми није оверена здравствена књижица. Разлог за то је што фирма у којој радим Инех Плус није уплатила доприносе за здравствено осигурање. Како сам се касније информисао, фирма је направила споразум са надлежнима о репрограму дуга, односно неисплаћених доприноса. Док се тај процес не заврши моја здравствена књижица је неоверена и не могу да се лечим. Чуо сам да у таквим ситуацијама фирма има право да изврши појединачну уплату за оверавање здравствене књижице како бих могао да се лечим. Међутим, у кадровској служби су ми рекли да они то не могу да ураде и препоручили да одем код приватног доктора како би моја повреда била санирана – прича за Данас Саша Петровић. Наш саговорник истиче да иако трпи јаке болове ипак редовно долази на посао да ради у оквиру својих смена. – Једном речју плашим се јер на боловање немам право а по актуелним законским решењима ако не дођем на посао дуже од три дана могу да будем отпуштен. Тако да сам се ипак одлучио да радим иако сам повређен јер се бојим да бих могао да изгубим радно место – објашњава Петровић

Жељко Веселиновић, председник Удружених синдиката Србије „Слога“, каже за Данас да основни проблем, када је реч о функционисању фирми за обезбеђење, представља то што је та област нерегулисана а радници су потпуно незаштићени. – Реч је о фирмама чији власници су углавном тајкуни или долазе из миљеа блиског криминалу. Запослени у тим фирмама добијају бедне надокнаде за свој рад иако обављају веома тежак и захтеван посао. Иначе, фирме за обезбеђење чувају амбасаде, банке, тржне центре, добростојеће компаније, једном речју све редовне платише које дају велике паре како би били сигурни. То значи да ниједна фирма за обезбеђење па тако ни Инех Плус нема проблем са наплатом, што логично значи да не постоји ни један једини разлог да не уплаћује доприносе. Очито је да те фирме остварују екстрапрофит преко леђа радника а најтужније је то што им бахатост према запосленима омогућавају надлежни у држави својим неодговорним понашањем – каже Веселиновић.

Према његовим речима, реч је о спрези крупног капитала и државе која му омогућава да не плаћа доприносе а епилог свега тога је да радници немају оверене здравствене књижице и не могу да се лече, што је скандалозно и понижавајуће. – Дакле, највећи кривац за конкретан проблем као и за у глобалу катастрофално лош статус запослених који раде у фирмама за обезбеђење је држава која толерише несавесне послодавце. Уместо да најстроже казни онога ко не исплаћује плате и доприносе, држава му омогућава да се неодговорно понаша, излази му у сусрет на разне начине а са друге стране не дозвољава запосленима да се лече ако им књижице нису оверене. Сасвим је јасно да су закони који регулишу целокупну ту област веома лоши и у потпуности подређени интересима послодаваца. Наравно да би их требало изменити, спречити послодавца да извлачи екстрапрофит одбијањем да исплати доприносе под разним изговорима а свим радницима којима су књижице неоверене због неодговорног понашања послодаваца би требало обезбедити адекватно лечење и право на боловање. Потпуно је нелогично и неправедно да људи који живе од свог рада не могу да се лече због грамзивости, безобразлука и дрскости несавесних послодаваца – истиче Веселиновић.

Директор Инекс сервис групе: Редовно плаћамо доприносе

– Инекс сервис група редовно уплаћује доприносе, односно регулише све своје обавезе према држави. Име радника који се повредио а наводно не може да отвори боловање није ми познато. Позивам тог радника да се обрати својим претпостављеним у фирми, може да се обрати и мени лично и ако проблем заиста постоји биће решен. Наши радници имају право на боловање и одсуствовање са посла ако им здравствено стање то не дозвољава. Иначе, према актуелним законима наше државе, право на боловање, односно на лечење ником не сме бити ускраћено нити може бити враћен са лекарског прегледа без да му се укаже помоћ – каже за Данас Драган Јанковић, генерални директор Инекс сервис групе у оквиру које послује предузеће Инех Плус.

Слога: Власт не разуме суштину наталитета

Најава да ће држава родитељима одобрити новчану помоћ, у периоду од две до десет година су само махање цифрама које у овом тренутку лепо звуче за сиромашне уши већине грађана Србије, сматра Удружени синдикат Слога. „Без драстичног повећања минималне цене рада, измене Закона о раду, поштравања казнене политике за послодавце који дискриминишу породиље, као и јачање укупних демократских вредности у друштву, нема успеха у најављеним мерама за јачање наталитета које нам је презентовао председник Србије Алаксандар Вучић. Потпуно је несхватљиво да ова власт и даље не разуме суштину проблема да смо држава са најмање плаћеном радном снагом, малим просечним зарадама и пензијама које се безобразно штелују статистиком која не одговара реалности у којој живимо“, наводи Слога. Овај синдикат оцењује да то што млади људи свакодневно одлазе из Србије и што не желе овде да формирају породице, није хир, већ озбиљно нарушено стање нације које метастазира готово три деценије са истом гарнитуром политичара која се само смењује и ништа добро не доноси грађанима, осим себи личну имовинску и сваку другу корист. „Једноставно, озбиљни и одговорни људи не желе да се оваква помоћ државе сматра као некакав будући дуг, да њихова деца сутра морају да буду јефтина радна снага и топовско месо аутократских политичара и набеђених генерала без дана војног рока“, закључује Слога.

Душанка Вујошевић

Какве олакшице може да донесе закон о социјалном предузетништву

Србија би ове године трабала да добије закон о социјалном предузетништву – пропис који би требао да помогне послодавцима да се лакше одлучују да запосле особе са сметњама у развоју, али и да на тај начин посао добију и људи који су у касним средњим годинама остали без посла, жене из сигурних кућа, жртве трафикинга и сви остали којима живот није био наклоњен.

Процењује се да у Србији данас ради око 1.200 предузећа која би се могла назвати социјалним. С обзиром да закона нема, у већини случајева су ове компаније регистроване у форми задруге или удружења. Процењује се да код нас у њима ради око 10.000 радника, а у бруто домаћем производу учествују са 0,2 одсто. Поред извора из сопствених пословних активности, већини тих организација је неопходна помоћ донатора како би опстали на тржишту.

У Војводини ради кластер КАСПЕВ који помаже у запошљавању инвалида. Они су недавно представили нову апликацију за запошљавање инвалида али и социјално угрожених категорија. У Војводини ће сигурно пробудити интересовање јер у представљању помажу регионалне развојне агенције. Тако да ће се са овом проблематиком упознати заинтересовани и ван Новог Сада. Након њих на ред ће доћи привредници и то не само у покрајини јер је наредна презентација у Београду.

„За развој социјалног предузетништва најбоље би било да добијемо закон који ће регулисати ту област или било који други правни оквир. То би помогло даљем развоју“ - каже пројект менаџер из КАСПЕВ-а Сениша Тешкић.

У овој области бизниса се очекује од државе да у финансијском смислу олакша пословање. За сада су ту субвенције на плате те помоћ за запошљавање особа које су стручне да раде са овим лицима. Предлажу се пореске олакшице, а међу њима мања стопа пореза на додату вредност те

олакшице код запошљавања сличне онима које добијају почетници. За ово потоње стручњаци се слажу да препрека и нема, али код ПДВ ствари стоје другачије.

„Систем ПДВ је код нас добро уређен и технички функционише“, каже финансијски стручњак др Милојко Арсић са Економског факултета у Београду.

„То не би требало реметити променама и смањењем стопа за поменућу намену. Било би најрационалније да држава помогне ове компаније тако што ће им давати субвенције односно повећати постојеће како би се олакшало пословање.“

Порески стручњак Ђерђ Пап сматра да би могао да се смањи порез али на оне облике који се плаћају преко пословних књига. То је такође смањење трошка које би свакако добро дошло у оваквим ситуацијама.

Стручњаци се слажу у једном будуће олакшице треба тако да буду конципиране да не отварају врата сивој економији. Односно да након доношења закона не дођемо у ситуацију да се социјална предузећа региструју само да би се испунила формалност да се дође до олакшица. На тај начин не само да би државна каса “остала краћа” већ се не би постигла ни сврха социјалног предузетништва, односно помоћ теже запошљивим категоријама да дођу до какве такве економске независности.

Узор за будућу организацију имамо .У Европској унији у сфери социјалног предузетништва ради око 15 милиона људи, а у појединим земљама они у укупном БДП-у учествују и до 10 одсто.

Деценије које су појеле текстилну индустрију у Бачкој Паланци

Милош Суџум

Прича о индустрији, па и текстилној индустрији у Бачкој Паланци, личи на већину прича у Србији из времена транзиције, односно приватизације на брзину и лагано дуго кајање и сиромаштво.

У овој подунавској општини пре нешто више од три деценије у текстилној индустрији званично је радило преко 5.000 радника. Данас скоро да их нема ако се изузме „Таркет“ (бивши „Синтелон“), фабрика која и сада запошљава око 1.500 радника, али производни програм је промењен добрим делом па се праве дрвени паркетни, подне облоге у којима има реалативно мало материјала који су се некада користили у текстилној индустрији.

Радован Шуњка, инжењер хемије, предавао је овај предмет у овдашњој техничкој школи и гимназији, а како сам каже, целу деценију, од 1965-75. године, водио производњу „ПВЦ подних облога“ у „Синтелону“. То је један од Паланчана који је међу компететнијим када је реч о историји развоја и суноврата текстилне индустрије у овом делу бачког приобаља Дунава.

„Прва текстилна индустрија у вароши била је Кудељара „Браћа Михелс“ (1881), у околини било је 20 малих кудељара, а у вароши 17“, каже Шуњка.

„Кудељу су са собом донели Немци у четири колонизације. Тако је Паланка са околином постала други базен по величини у Европи, а иза околине реке По у Италији. Кудеља се узгајала на овим просторима, секла се ручно, мочила у базенима, дрвенина од влакана одвајала се, такође ручно, као и влачење, производња предива и ткање. Међутим, појави се тврђе влакно, јута из Индије и Бангладеша које поче да стиже и до Паланке преко лука у Хамбургу, Бремену и Ротердаму. Тако је и фирма „Браће Михелс“ добила назив „Јута“.“

Фабрика свиле била бренд

Још 1886. године у Бачкој Паланци постојале су две фабрике свиле, а то је, кажу хроничари, био и својеврсни бренд вароши. Швабе су колонизацијом у ове крајеве поред кудеље донели и дудове. Дудови су направили својеврсни „зелени појас“ по шоровима, друмовима и атарским ленијама. Старији се сећају да су плодови белог, црног и црвеног дуда били храна и за људе, а било их је толико да су храњене и свиње. Лист дуда био је храна за свилену бубу, а од плода пекла се дудовача која се највише трошила, док су мајстори од дудовог дрвета правили првокласан намештај и бурад. Власт је водила бригу о распореду дудова на шору, младице су морале бити заштићене, деца су брала лист дуда, а скоро свака кућа гајила је свилену бубу.

„Свилена „галета“ је посебним технолошким процесом са чауре давала свилену нит“, подсећа Шуњка.

„Паланачке фабрике нису имале предионице и ткачнице, али су откупљивале „галете“ и прерађивале их у бесконачну свилену нит. Такве производе продавале су познатим предионицама и ткачницама свиле у Врбасу и Новом Саду. У старим књигама нашао сам да је у свиларама Паланке радило преко 500 жена, а да је готово свако домаћинство кооперирало са свиларама.“

Дугопамтећи Паланчани и данас ову фабрику тако зову, мада је она кроз историју мењала имена - „Михаљи Шамо“, Индустијски комбинат „Синтелон“, Комбинат подова „Синтелон“, а подуго власник ове фабрике је „Таркет“, светски лидер у производњи подних облога.

Старији радници, а остали Паланчани су их називали „Јуташи“, сећају се да је шездесетих година прошлог века тражено решење за брда поздера која су остајала после производње јуте у влакна. Решење је нађено тако што је дрвени поздер са лепилом постао одлично гориво, а грађевинске плоче користиће се за израду јефтиог намештаја и за изградњу барака уместо порушених зграда у Скопљу које је 1963. године погодио катастрофални земљотрес.

„Као резервни делови за ту фабрику стигао је један канал за производњу пластичног пода са полеђином од јута филца“, сећа се Шуњка.

Мирјана Малић из Бачке Паланке завршила је својевремено Вишу текстилну школу, а дипломски рад био јој је „ткање тепиха“. Тражила је посао у ретким просталим фабрикама њене струке, али посла за њу није било. Одлучила се да сама крене у посао старих заната. Кренула је по селима тражећи старе жене које знају да ткају на старим разбојима, али велике вајде није било.

„Сама сам себе запослила, имам десетак разбоја, већина су од метала, јер се на њима лакше ради, али два су и дрвена на каквима се некада радило“, каже Мирјана.

„Најтеже је научити сновање, затезање основе на разбоју, провлачење основе кроз нити, а даље је ткање. Израђујем одевне предмете, шалове, панчо огртаче, а најтраженији су прекривачи за намештај. Од материјала користим искључиво букле, а дневна норма ми је 6-10 метара, односно један метар је дужине, а 60 центиметара ширине. Највише сама радим, јер мало је заинтересованих и стручних жена.“

„Узорак тог производа у Паланку доноси Тома Девалд, бивши министар за грађевинарство и директор Дирекције за изградњу Новог Београда. За под кухиње (линолеум народски) решење је нађено у Паланци.“

Нестаће кудеље са ових простора, нестаће погон поздер плоча, некадашњи „ПВЦ – топли под“ ширине два метра добиће ширину четири метра, богату штампу, полеђину уместо јута-филца чиниће савремене „шаум“ подлоге. Скромни подни покривач од синтетике по узору на француски „Танисом“ добиће 1972. године име „Синтелон“ (синт – синтетика, лон – влакно). Даље је историја...

У времену транзиције и неколико пута пропале приватизације нестало је Текстилни комбинат „Дунав“ у Челареву који је у најбољим данима по себе и ову индустрију запошљавао 1.700 радника, а „Синтелон“ и до 2.500. У последње три деценије нестале су две велике и некада признате фабрике трикотаже које су диктирале модне трендове на тржишту велике Југославије и извозиле и на исток и на запад. Реч је о фабрици трикотаже „Вуноплет“ и фабрици „Марина“. У овим фабрикама углавном су радиле жене, а у једном моменту џемпере и друге модне плетене комаде плело је овде преко 1.500 радника.

„Вуноплет“ је настао на темељу „шпинераја“ и „штиркераја“, сећа се Шуњка који је једно време био и директор ове фирме.

„Вуновлачара и штрикера у вароши било је довољно. Преко пута католичке цркве, скоро у самом центру Паланке, поред ватрогасног торња, лоцирана је фирма „Вунопред“, а временом је нађачала плетиона, па фабрика мења име у „Вуноплет“. Машине светске марке „Универзал“ плету трикотажу и облаче многољудни народ Совјетског Савеза и народ Варшавског блока. Један део колектива се издвојио и формирао трикотажу „Марина“. Средином осамдесетих година прошлог века (пре транзиције) „Вуноплет“ је угашен, а почетком новог века исту судбину доживела је „Марина“. Крајем прошлог века овде, али у другим местима Србије, појавише се Кинези, народ поче од њих да купује џемпере. После неколико прања јефтених џемпера из Азије видели су овде колико су Паланчани правили квалитетну трикотажу о чему сведоче бројна признања са југословенских и европских сајмова моде. Да ли ће се овде вратити текстилци мало ко зна да каже, али у најави је да ће у суседном Бачу једна мађарска државна фирма, отворити погон са око 100 запослених.“